

Zand erover

- a capella muziektheater -

in opdracht van Be Sharp!

tekst: Wilbert Friederichs

muziek: Jetse Bremer

Inhoud:

De verjaardag

1. Schiet nou op
2. Lang zal hij leven
3. Weer een jaar meer
- Intermezzo I. *Moppen*
4. Lachen
5. Het grote roddellied (*gedeeltelijk*)
6. Nee luister

De begrafenis

7. Daar ligt hij dan - de stakker
- Intermezzo II. *De preek*
8. Het kan altijd erger
9. Huilen
- Intermezzo III. *Hij huilde niet*
10. Waar zou hij zijn?
- Intermezzo IV. *Hij had nog zoveel willen doen*
11. Voor je het weet
12. Het grote roddellied
13. Genomen
14. Daar ligt hij dan - de lummel
15. Het is gelogen
16. Hartendief
- Intermezzo V. *Huichelaars*
17. Wanneer zie ik je weer?

Epiloog

18. Nee luister (*vervolg*)
19. Schei toch uit
- Intermezzo VI. *Dominee*
20. ...Is het voorbij.

De Verjaardag

*[Man en Vrouw bereiden feest voor zijn verjaardag voor.
Gasten kunnen elk moment binnenkomen.]*

1. Schiet nou op

– Man (M), Vrouw (V) en Koor

Koor: *Schiet nou op!*

V: Is de cake al aangesneden?
Moet jij je niet om gaan kleden?

M: Mens, ik heb nou wel wat anders aan mijn kop!

Koor: *Schiet nou op, schiet nou op, schiet nou op!*

Koor: *Het is tijd!*

V: Waar is nou die mooie slinger?

M: Shit, ik snij me in mijn vinger!

V: Waar is nou...jij maakt ook altijd alles kwijt!

Koor: *Het is tijd, het is tijd, het is tijd!*

M: Heb jij nou wel rum gekocht?
En ik mis de sherry, hoor!

V: Sherry? Niemand drinkt dat bocht.
Ja die del van jouw kantoor!

M: Wie bedoel je?

V: Nou, die snol!

M: Ik weet niet wie...

V: Dat weet je wel,
die blonde met...

M+V: O jee – *de bel!*

[Koor komt binnen als Gasten van de Man]

2. Lang zal hij leven

– de Gasten

3. Weer een jaar meer

– *Man (M), Gastenkoor (K), Vrouw (V)*

K: Weer een jaar meer
weer iets verouderd.
Weer een jaar meer...

M: ...maar nog altijd breed geschouderd,
waardoor ik op het strand nog heel wat meiden imponeer.
Het is maar...

K: ...één jaartje meer.

K: Weer een jaar meer
weer een verjaardag.
Weer een jaar meer...

M: ...toen ik laatst een grijze haar zag
trok ik hem gauw eruit, al deed dat wel een beetje zeer.
Nog steeds maar...

K: ...één jaartje meer.

M: Al heeft mijn vrouw toch altijd wat te zeuren,
mijn dagen duren mij nog steeds te kort.
Wat kan een man als ik nou toch gebeuren?
Het lijkt wel of ik almaar jonger wordt,
wat zegt nou...

K: ...één jaartje meer.

V: Wie nog een glaasje?

K: Weer een jaar meer.

M: Bitterbal of kaasje?

K: Weer een jaar meer.

V: Buurman, nog een slokje?

K: Weer een jaar meer.

M: Meid, wat een rokje!

K: Weer een jaar meer.

Intermezzo I *De moppen*

– *gasten*

[De gasten beginnen elkaar moppen te vertellen. Een van de gasten snapt er niks van. Inleiding tot lied Lachen]

4. Lachen

– *een Gast, Koor*

Een feestje, dat is lachen, faldera en hiep, hiep, hiep.
Helaas ben ik nu eenmaal niet zo'n humoristisch typ.
Ze kijken naar me: lachen, dat doet iedereen toch goed?
Ze vinden dat ik lachen, dat ik lachen moet.

(parlando) Nou, vooruit dan maar:

Ha ha ha...
ho ho ho...

Je zult het zien, nog even, dan vertelt er een een mop.
Ze lachen zich de pleuris maar voor mij houdt alles op.
Want ik begrijp die moppen niet, ik snap nou nooit de clou.
Maar ja, je moet toch wat, vooruit, ik geef maar toe.

(parlando) Ahem, *(kucht)*

Ha ha ha...
ho ho ho...

5. Het grote roddellied

– *Koor met solisten*

Alvast inleiding of één couplet van het Roddellied

[Man breekt in lied in met zijn eigen sterke verhaal.]

6. Nee luister

– *Man, Koor*

Man: Nee luister, dit is pas bijzonder,
dat ik nog leef is werkelijk een wonder.

Laatst stond ik net als nu hier aan de rand van het balkon
en keek ik naar beneden, naar de burenen.
De buurvrouw, man, die laat zich graag begluren:
die heeft gewoon niks aan onder haar nachtjapon!

Dus zoek ik ondersteuning van de leuning
en zie de allermooiste blote benen.
Ineens hoor ik mijn vrouw; ze geeft me toch een douw
en ik val haast te pletter op de stenen.

Koor: Het is niet waar!

Man: Maar... al leek mijn einde wel in zicht
ik behield nog net mijn evenwicht.

Koor: Nee, bijna lag hij toch daaronder,
dat hij nog leeft is werkelijk een wonder!

Man:
Soms denk ik: als ik nou eens was gevallen
en ik hier lag te maffen in de kist
hoe zouden jullie praten met zijn allen?
Zou er wel iemand zijn die mij dan mist?

Dus als ik indertijd hier van de leuning...

[Man doet voor hoe hij bijna naar beneden viel]

Koor: Pas nou op!

[Man lijkt te pletter te zijn gevallen. Einde eerste deel]

De Begrafenis

*[Vrienden en familie van de Man komen bij elkaar
voor diens begrafenis.]*

7. Daar ligt hij dan

– *allen*

Daar ligt hij dan – de arme stakker.
Het lijkt wel of hij rustig op de sofa ligt te slapen.
Ach ging hij nou maar snurken of alleen maar even gapen,
maar hij doet het niet – hij wordt niet wakker.

Daar ligt hij dan – de arme drommel.
Liefst draaiden we de kist om en dan konden we weer dollen
en lagen we als vroeger door de voorkamer te rollen
maar ik doe het niet – het geeft zo'n rommel.

Daar ligt hij dan – de arme ziel
die ons zonder ziekbed plotseling ontviel.
Misschien sloot hij met god of met de duivel wel een deal –
de arme ziel.

Daar ligt hij dan – daar ligt hij dan:
een engel met het lichaam van een man,
hoewel hij er niet uitziet dat hij zomaar vliegen kan.
Daar ligt hij dan.
(Daar ligt hij dan.)

Intermezzo II

De preek

– *de dominee*

(uit Spreuken, Jeremias, het Hooglied, Prediker, Openbaringen)

Mijn hart is verscheurd in mijn borst, al mijn beenderen rillen ervan.
Een angstgeschrei wordt gehoord, benauwde schrik!
Vraagt, en ziet of mannen soms baren?
Zie, reeds kleurt de vijg zijn jonge vrucht als een lelie tussen de doornen.

Maar wat stijgt daar op uit de steppe, aan een rookzuil gelijk?
Wie oren heeft, die hore:
alle laffaards, trouwelozen, boosdoeners, ontuchtigen en tovenaars,
zij krijgen hun deel in de poel die brandt van vuur en zwavel.
Want wie zijn ogen toeknijpt is iets vals van plan;
wie zijn lippen opeenperst, heeft het kwaad al gedaan.

Alles heeft zijn uur.
Er is een tijd van baren, een tijd van sterven;
een tijd van moorden, een tijd van genezen;
een tijd van stenen wegwerpen, een tijd van stenen oprapen.
Want rusteloos wentelend jaagt de wind,
en keert op zijn eigen wentelen terug.
Alle stromen lopen naar zee,
maar de zee wordt er niet vol van.
Alles is ijdelheid en jagen naar de wind.
Het kromme kan men niet recht maken
en het onvolmaakte niet volmaakt.

Wij zagen uit de zee een beest opstijgen met tien horens en zeven koppen, met op zijn horens
tien kronen en op zijn koppen godslasterlijke namen.
Ja, gij hebt mij betoverd, mijn zuster, betoverd met één lijn van uw hals; uw lusthof is een
paradijs van granaten.
Gevallen! Gevallen, Babylon de Grote, die alle volken dronken maakt met de driftwijn van
haar ontucht.
Dus sla uw scherpe sikkel uit, want gekomen is het uur om te maaien, opdat wij opstijgen uit
de afgrond en...
...ten verderve gaan.

8. Het kan altijd erger

– *allen, afwisselende groepen per couplet*

Het kan heel slecht gaan met je;
je gaat ook wel eens dood,
en doodgaan is geen pretje.
Maar ook een tochtig flatje
of haaruitval belet je (om)
een beetje leuk te leven; velen wacht al vroeg de goot.

refrein

Ja, Magere Hein is misschien een enge man
maar vergeet niet dat het altijd erger kan.

Ook wie steeds goed heeft opgepast
die krijgt vandaag of morgen last
van staar, van jeuk of jicht.
En is je leven nog wat waard
wanneer je smacht naar snoep of taart
maar de winkel is al dicht?

En als je graag een bank berooft
maar de kassier je niet gelooft,
is dat zo'n leuk idee?
Of als je je verloofde met
je buurman aantreft in je bed
en er is niks op tv?

refrein

Om zelf te overlijden
dat raad je niemand aan
Maar 't is niet te vermijden
en kan je ook bevrijden
van alle schaduwzijden:
van kraamvisites, schoonfamilie, afwas en je baan.

refrein

9. Huilen

– *dezelfde Gast die 'Lachen' zong, Koor*

Ik wil je wel omhelzen maar het lijkt me daar zo koud.
En eigenlijk heb ik nou onderhand genoeg gerouwd.
Maar zal ik nog wat huilen? Dat doet iedereen zo goed,
ze vinden dat ik huilen, dat ik huilen moet.

(parlando) Nou vooruit dan maar:

Aahaah aahaah
Oohooh oohooh

Je bent vertrokken en dus hebben wij nu veel verdriet.
Nu ja, het mijne is al over, maar dat mag nog niet.
Soms kijkt een droeve oom of tante mij begrijpend aan
dus pink ik mij een ongeluk en zie: een traan!

Aahaah aahaah
Oohooh oohooh

Intermezzo III *Hij huilde niet*
– echtgenote en vrienden

Echtgenote: Hij huilde zelf nooit, wist je dat?

Vriend(in): Nee?

Echtgenote: Nee, ik sloeg een keer keihard met een hamer op zijn hand!

Vriend(in): Nee!

Echtgenote: Niet met opzet! We waren een kastje aan het ophangen. Ik sloeg hem midden op zijn hand. Bloeden, hand gebroken, paniek - maar nog geen traantje. Vloeken, dat wel, maar huilen...
Toen zijn moeder overleed zat heel de familie te janken. Maar hij niet.

Vriend(in): Nee?

Echtgenote: Romantische films, overstromingen, FC Utrecht onderuit: hij hield het altijd droog.

Vriend(in): Nee!

Echtgenote: Ja één keer. Een keer heb ik hem even zien huilen, heel zachtjes. Toen ik zijn goudvis per ongeluk in het docheputje liet verdwijnen.
Maar verder? Nooit.
(*snik*) En moet je ons hier nou eens zien.

Vriend(in): (*snik*) Ja!

Vriend: Ach dat ziet hij nou toch niet meer.

Vriendin 2: Nou dat moet je niet zeggen.

Vriend 2: Misschien zit hij ons wel ergens te begluren met vleugeltjes op zijn rug.

Vriend: Schei nou toch uit!

Vriendin 2: Ja, maar dat *kan* toch? Ik bedoel...

10. Waar zou hij zijn?

– *refreinen door allen, coupletten en coda: solo, groepen of allen*

Kan hij ons vanaf de overkant nog zien,
ziet hij de vouw in onze zwarte kleren?
Ziet hij de tantes al maar broodjes smeren?
En hoe we naar hem kijken? Ja misschien.
Kan hij ons van daarginds soms ook nog horen?
Hooft hij wie er weer vals zong in de kerk?
Hooft hij hoe wreed de klokken in de toren
zijn pas verworven zielenrust verstoren?

Nee, hij ligt vast op een wolkje
en kijkt niet naar beneden
waar 't triest geklede volkje
nog leeft in zijn verleden.
Al zijn het er zovelen
al huilt men keer op keer
het kan hem niks meer schelen
want hij, hij *is* niet meer.

Is hij nu in de ruimte opgegaan
en vliegt hij zomaar dwars door de planeten?
en zou hij dat dan zelf gewoon nog weten?
Zag ik daarnet zijn schaduw op de maan?
Heeft hij de melkweg helemaal verlaten
en is hij in de oersoep opgelost?
Of speelt hij met de lui die er al zaten
verstoppertje rondom de zwarte gaten?

Maar al zweeft hij daar nog ergens
hij is ons vast vergeten.
Hij is op weg naar nergens
waar niks meer valt te weten.
Al treuren wij die leven
vandaag en morgen weer,
het is hem om het even
want hij, hij *is* niet meer.

En toch, toen ik zojuist over het kerkhof liep
Zou ik toch zweren dat hij naar me riep.

Intermezzo IV *Hij had nog zoveel willen doen*
– echtgenote, gasten

Echtgenote: Hij had nog zoveel willen doen, hè?
Hij zou binnenkort de hele badkamer opknappen, zei-tie.

Ander: Ja, dat zéi-tie.

Echtgenote: Een eigen zaak beginnen. Zolang ik hem ken had hij het daarover.
Hij wist alleen nog niet wat voor zaak.
Zolang ik hem ken wist hij niet wat voor zaak dat dan moest worden.
Maar hij *wou* het wel.

En een vreemde taal leren. Dat had hij ook nog willen doen.

Huiler/lacher: Antartikaans?

vernietigende blikken.

Huiler/lacher: Ja, maar dat *is* toch een vreemde taal? Een erg vreemde taal zelfs.

Echtgenote: *(beetje dromerig)* Wij zouden samen...
En hij wou nog...
Maar ja...
Hij had nog zoveel willen doen.
Maar...

11. Voor je het weet

– *allen*

Voordat je bent waar je al vroeg had willen wezen
voor je gelezen hebt wat je had willen lezen
voordat je eindelijk in staat bent in te zien waarom dat jij
zo dikwijls bang was, ookal was er niets te vrezen
is het voorbij.

Voor je het weet – is het voorbij.
(Voor je het weet – is het voorbij.)

Voordat je weet hebt van de allerdiepste lagen
voordat je ziet wat ook de anderen niet zagen
voordat je weet of jou de hel wacht of een eeuwig groene wei
voordat je antwoord krijgt op alle grote vragen
is het voorbij.

Voor je het weet – is het voorbij.
(Voor je het weet – is het voorbij.)

Voordat je ophoudt met begeren en verlangen
voordat je streven door aanvaarden is vervangen
voordat je weer opnieuw een kind kunt zijn dat ongerept en blij
een open oor houdt voor de engelengezangen
is het voorbij.

Voor je het weet – is het voorbij.
(Voor je het weet – is het voorbij.)

12. Het grote roddellied

– *refrein: allen, coupletten steeds door anderen*

(parlando)

- A: Hé, jij hier?
B: Nee, jij hier?
A: Gut wat leuk, hoe gaat het met...
B: Ja prima zeg, maar denk je, redt...
A: O ja, natuurlijk, wist je trouwens...
C: Wat? Je meent het...
A: Luister nou es,
Wist jij...
D: Wat?
A: Ja, wist jij dat...
B: Nee! 't Is niet waar, en dat terwijnl...
C: Ja, dat dat mag
D: Tsssss...
A: Tsssss...
Maar wist jij dat –

(gezongen)

(dat) Jo van Bep uit Loon op Zand
een volle nicht van moeders kant – (*oh die!*)
je weet wel met die lamme hand
en met die afgebroken tand (*nou?*)
die soms zo nurks kan wezen –

dat zij laatst met haar mantelpak
bleef haken aan een berkentak (*och nee!*)
en op de stoep in tweeën brak.
Maar dat ze ondanks deze smak (*ja?*)
nog turnt zonder prothese?

refrein:

Het is niet waar!
Ik ga dadelijk mijn moeder bellen.
Het is niet waar!
Je kunt me nog veel meer vertellen.

O ja, wel zeker! Wist je dat,
dat Lies van Joost van ome Ad – (*oh die!*)
zo klein en mager als een lat –
alweer een vijfling heeft gehad? (*echt?*)
Nu heeft ze er al zeven!

Nee dan mijn achternicht Aleid
die was al maanden overtijd, *(echt waar?)*
en onwaarschijnlijk uitgedijd,
ze is bevallen van een geit! *(nee!)*
Om die de borst te geven!

refrein:

Het is niet waar!
Ik ga dadelijk mijn moeder bellen.
Het is niet waar!
Je kunt me nog veel meer vertellen.

Nee, heb je van die man gehoord
die voordat hij was opgespoord
een stad zo groot als Amersfoort
met man en muis had uitgemoord *(hè?)*
omdat hij slechte zin had? *(niet waar!)*

En kennen jullie dat verhaal
van die verliefde kanibaal? *(vertel!)*
Die at zichzelf op uit een schaal
omdat zijn pa bij 't bruiloftsmaal
maar steeds aan zijn vriendin zat?

refrein:

Het is niet waar!
Ik ga dadelijk mijn moeder bellen
Het is niet waar!
Je kunt me nog veel meer vertellen
Het is niet waar!

13. Genomen

– solo's en gemeenschappelijk refrein

Vrouw 1:

Het was een zomeravond, hij was helemaal alleen
zijn vrouw was naar haar cursus macrameeën.
Ik kwam voor een kop koffie, maar hij klaagde steen en been
dat zij hem niet begreep, ik sloeg een arm om hem heen –
goh, wat hebben we gevreeën.

Allen: Hè? Wat?
 Wat heb jij gedaan?
 Ben jij met die dooie pier de koffer in gegaan?

Vrouw 1: Nou ja, de koffie smaakte en het was haast volle maan.

Vrouw 2:

Nee, dat is ook toevallig, want bij ons op het kantoor
Daar heeft hij mij laatst bij zich laten komen
Ik wilde vroeger weg en vond een zeer gewillig oor
En niet alleen zijn oor, maar ook de rest kon er mee door –
ja, toen heeft hij mij genomen.

Allen: Hè? Wat?
 Wat heb jij gedaan?
 Ben jij met die schobbejak de koffer in gegaan?

Vrouw 2: Nou ja, je moet toch hoe dan ook iets maken van je baan?

Dit is te gek om waar te zijn, wat is hier aan de hand?

Wie laat zich door zo'n rokkenjager paaïen?

(Vrouw 3:) Nou als ik eerlijk ben...

(Vrouw 4:) ...hij had aan *mij* zijn hart verpand.

(Man 1:) Toen hij me kuste dacht ik: hij is dus van onze kant! –

(Alle betrokkenen:) Dat een mens zich zo laat naaïen!

14. De Lummel
– *allen, behalve naaste familie*

(Daar ligt hij dan – 2)

Daar ligt hij dan – daar ligt de grapjas.
Het leek zoëven wel alsof hij stiekem lag te grijnzen,
alsof hij zelfs zijn welverdiende heengaan wist te veinzen.
Of de dood voor hem – alleen een grap was.

Daar ligt hij dan – de schuinsmarcheerder.
Een man die slechts een leven leidde van perverse dromen,
die dacht dat hij met praatjes en met leugens weg kon komen.
maar dat lukte niet – de dood kwam eerder.

Daar ligt hij dan – de zielepoot,
die karikaturale echtgenoot.
Nu is de man die altijd naar de jonge meiden float
gelukkig dood.

Daar ligt hij dan – daar ligt hij dan
de pijnlijke restanten van een man
die nou niet langer konkelen en koeieneren kan.
Daar ligt hij dan.
Daar ligt hij dan.

15. Het is gelogen

– *echtgenote*

Het is gelogen
het is niet waar.
Ik weet dat jullie hem niet mogen
maar we hielden van elkaar
als een echt gelukkig paar.
Het is niet waar.

Het is een leugen
het is niet waar.
Zeg mij nou niet dat *jullie* deugen.
Echt, we hielden van elkaar
ookal deed hij wel eens raar,
Het is niet waar.

Ookal was hij stevast ieder jaar de trouwdag weer vergeten.
Ookal zweette hij uit alles waar een man maar uit kan zweten.
Ookal joeg hij al ons geld erdoor en was hij dikwijls zat
en smakte hij luidruchtig bij het eten,
het was een schat.

Het is gelogen
het is niet waar.
Ach elke vrouw wordt ooit bedrogen,
als het moet, dan moet het maar,
Echt, we hielden van elkaar
Het is niet waar.

Dat hij wegviel is voor mij de zwaarste straf
Waarom nemen jullie mij nou alles af?
Ookal heeft hij mij alleen maar een illusie meegegeven,
laat tenminste die illusie dan in leven.
Laat hem toch leven.
Laat mij toch leven.

16. Hartendief

– twee groepen

- A: Het was zo'n schat, een echte hartendief.
B: *Ja, hij keek altijd enkel naar de wijven.*
A: En voor de kleintjes was hij ook zo lief.
B: *Hij had zo'n moeite om eraf te blijven.*
- A: Hij kocht voor moeder steeds een flesje wijn.
B: *Die hij dan in zijn eigen keel liet vloeien.*
A: Hij kon zo echt, oprecht innemend zijn.
B: *Nee, waar hij langskwam wou geen bloem meer bloeien.*

refrein:

- A: Oh mijn allerliefste,
B: *Liederlijke, luie, lummel,*
A: liefste, slaap nu zacht.
B: *achterlijke idioot,*
A: Weet hoe ik nog al-tijd
B: *al te slome boerenpummel*
A: hevig naar je smacht.
B: *machtswellusteling, val dood!*
(C: Dat deed hij al.)
(B: *O ja.*)

- A: Hij zat zo graag met mij voor de tv.
B: *Ja, het was een man met interesses.*
A: Hij bracht soms fresiaatjes voor me mee.
B: *De rozen waren dan voor zijn maitresses.*

- A: Hij gaf op zondag heel wat aan de kerk.
B: *Want zijn geweten had hij af te kopen.*
A: Hij was ook vaak heel laat nog het werk.
B: *Ja, noem het werk, ik noem het hoeren lopen.*

refrein:

- A: Oh mijn allerliefste....

Intermezzo V *Huichelaars*

– woordvoerders van de twee groepen

Vriendin 1: Hou op! Wat misselijk om zo te praten als iemand net zijn laatste adem heeft uitgeblazen!

Vriend 1: Ja, maar hij wás toch ...

Vriendin 1: Ja, hij hield wel van een slokje. En hij keek graag naar de buurvrouw. Dat doen alle mannen!

Maar hij is er niet meer, verdomme! Denk je dat het voor haar (*wijst naar echtgenote*) zo leuk is allemaal?

Vriendin 2: Ja, maar toch...

Vriendin 1: Ach, hou toch op! Nee, *jullie* zijn allemaal zo keurig en zo netjes.

Toevallig ken ik een man - ik zal zijn naam niet noemen - die binnenkort een tijdje moet zitten omdat hij laatst dronken achter het stuur zat...

(*een van de mannen zet gauw zijn glas / heupflacon op tafel*)

En ik ken een vrouw - jullie kennen haar vast niet - die een straatverbod heeft gekregen omdat ze al haar ex-mannen lastig viel...

(*een van de vrouwen krimt ineen; maakt afwerende gebaren*)

En wisten jullie dat iemand die jullie kennen - naam doet er niet toe - 's avonds in het park hierachter op jacht gaat om...

Vriend 2: Niet waar, ik... ik laat alleen mijn hond uit.. en...

Vriendin 1: Hij was een klootzak. Maar hij is weg. En ik zal die klootzak missen.

Ander: Ik ook.

Anderen: *voorzichtige bijval, stemming wordt gelaten.*

17. Wanneer zie ik je weer?
– *echtgenote, gesteund door getrouwen*

Wanneer
zie ik je weer?
Ik kan in mijn eentje niet wennen.
En zul je me straks nog herkennen?

Wanneer
zie ik je weer?
Je wilt niet terug want ik ken je
Wat doe je, waar zit je, waar ben je?

Wanneer
zie ik je weer?
Ik loop hier maar doelloos te dwalen.
Ik wou dat ze *mij* kwamen halen.

Wanneer
zie ik je weer?
Ik wil niet, ik wil dit niet meer

Wanneer
zie ik je weer?

(Wanneer
zie ik je weer?)

[Er klinkt langgerekt 'Maar...': de Man, die helemaal niet dood was (we hebben gezien hoe het had kunnen gaan als hij wel was overleden) vervolgt zijn lied 'Nee luister'. De Epiloog begint.]

Epiloog

[Het verjaardagsfeest gaat verder waar het gebleven was.]

18. Nee luister - *vervolg*

– *Man, Vrouw, Koor*

Man:

Maar.....

al leek mijn einde al in zicht,

al schemerde de hemel even,

ik behield nog net mijn evenwicht:

ik bleef in leven.

Koor: Hij bleef in leven!

V: Ach laat die blaaskaak nou maar praten

M: Wat zit je nou te zeuren, schat?

V: Ik zou er nog geen traan om laten

M: Oh nee? Zeg, horen jullie dat?

M: Maar stel nou dat ik was gevallen

K: *Stel je voor!*

M: Dan zeulden jullie met mijn kist

K: *Ja, zo is 't!*

M: En aten broodjes met zijn allen

K: *Ham en kaas*

M: Wat hadden jullie mij gemist.

K: *Ja, beslist!*

Man:

Helaas, de dood ging aan mijn neus voorbij.

't Is niet dat ik de stemming wil bederven,

maar om te zien hoe jullie zouden praten over mij

zou ik toch best een keertje willen sterven.

19. Schei toch uit

– *Koor*

Ach schei toch uit.
Ach hou nou op,
je zet de wereld op zijn kop.

Of je nou droomt,
of je nou zeurt,
er gaat toch niemand voor zijn beurt.

Het is geklets.
Het is voorbarig.
Je bent niet dood, alleen maar jarig.

Dus schenk eens in
en drink, en eet:
het is voorbij voor je het weet.

Intermezzo VI *Dominee komt langs*
– *dominee, gasten*

de dominee komt binnen

Vriend 1: Kijk nou eens!

Echtgenote: Dominee, wat leuk dat u nog even langskomt.

Echtgenoot: De verjaardag is al bijna voorbij, hoor.

Echtgenote: Doe niet zo onaardig!
 Komt u binnen, was u nog laat op pad?

Dominee: Ja, drie dopen, elf zieken en een begrafenis vandaag.

Vriendin: Ach gut, is er iemand dood?

Dominee: Ja, een man in de kracht van zijn leven.
 Van het balkon gevallen. Triest hè?

bijval

Dominee: Maar zo is het leven. Alles heeft zijn uur, zegt de Prediker.
 Azijn voor de tanden en rook voor de ogen,
 dát is de luiaard voor wie hem een boodschap laat doen.

Huiler/lacher: Wat zegt-ie?

Ander: Dat hij ook wel een glaasje lust.

Dominee: Want eer de kruik bij de bron wordt gebroken
 en het rad kapot slaat boven de put...
 Eer men op weg is naar zijn eeuwige woning..
 en de klagers al rondgaan op straat...
 Eer de gespierde mannen verkrommen...
 Eer de zilveren snoer wordt verbroken...
 Eer...

20. ...Is het voorbij

- *Koor en solisten*

Koor: Voor je het weet is het voorbij.

Solist: Dan heb je spijt
dat je niks maakte van je tijd.

Koor: Voor je het weet is het voorbij.

Echtgenote: Je trouwt een vent
die jou hartstochtelijk verwent.

Koor: Voor je het weet is het voorbij.

Echtgenoot: Je doet eens gek
en dondert zomaar op je bek.

Koor: Voor je het weet is het voorbij.

>> EN/OF

Echtgenoot: Je bent getrouwd;
meteen je allergrootste fout.

Koor: Voor je het weet is het voorbij.

Minneres: Hij zat vol vuur
Helaas, het duurde nog geen uur.

Koor: Voor je het weet is het voorbij.

Minnaars/ressen: 1. Hij koos voor mij.
2. Hij koos voor mij. 3. Hij koos voor mij!

Lacher/huiler: Ik hoor het wel
maar het gaat allemaal zo snel.

Koor: Voor je het weet is het voorbij.

Man: Dan kom je klaar
maar wordt het nauwelijks gewaar

Koor: Voor je het weet is het voorbij.

Coda: Voor je alles uit kunt leggen
voor je hoorde wat je zei
voor je boe of bah kunt zeggen
is het voorbij!